

[Niels Matthiasen.]

militærnægtere. Jeg ved ikke — det er vel lidt uklart — om det er planerne om præsident Kennedys fredskorps, der har inspireret de ærede forslagsstillere; i så fald er det en nyorientering, man kun kan sætte pris på.

Fra mit partis side skal det ikke skorte på velvilje for tanken om et fredskorps, hvori også dansk ungdom kan deltage. Organiseringen af et sådant korps er imidlertid både en vanskelig og meget krævende opgave, som i sin tilrettelæggelse vil være af så vældigt et omfang, at den sikkert bedst kan løses inden for De Forenede Nationers rammer. De unge, der ønsker at deltage i bistandsarbejdet for udviklingslandene, må gøre sig klart, at de må forpligte sig til et forberedende træningsprogram, der kommer til at omfatte både sprogundervisning og teknisk uddannelse. Der vil blive krævet, at de binder sig til tjeneste i et længere bestemt åremål på vilkår, hvis forudsætning først og fremmest skal være en levevis, der svarer til den lokale befolknings levevis; der bliver hverken tale om eventyr eller ferie. De krav, der vil blive stillet, er ikke blot krav om teknisk viden, men også om tilpasnings-evne over for udviklingslandenes befolkninger, om hvem man måske nok kan sige, at de i materiel henseende er tilbagestående i forhold til os, men som til gengæld ofte har en kultur og åndelig rigdom, som aldeles ikke er tilbagestående i forhold til vor. Den ungdom, der skal deltage i et sådant bistandsarbejde, må derfor omhyggeligt vælges og prøves, og det turde være tvivlsomt, om bistandsarbejdet i udviklingslandene vil være tjent med en rekruttering, som næsten udelukkende repræsenterer religiøse sekter eller politiske yderpunkter.

På baggrund af de bemærkninger, jeg her har gjort om det foreliggende lovforslag, kan jeg på mit partis vegne hverken love forslaget nogen nem eller smertefri gang gennem tinget, men vi er naturligvis villige til

i et udvalg at se nærmere på forslaget, inden vi gør vor endelige stilling op.

Østergaard: Jeg kan lige så godt med det samme sige, at venstres gruppe heller ikke kan tiltræde, at der sker en ændring i militærnægternes forhold efter de foreslåede retningslinjer, og vi vil specielt ikke være med til at fastsætte, at militærnægterne ikke kan deltage i civilforsvaret. Jeg kunne godt forestille mig, hvis der i det hele taget skulle finde ændringer sted på dette område, at de da nærmest skulle gå i retning af, at militærnægterlejrene, som kun omfatter ret få personer, blev nedlagt og blev underlagt civilforsvaret. Vi ved, at civilforsvaret netop mangler mandskab, og efter min mening skal man have en meget sart samvittighed for ikke at kunne deltage i det humanitære arbejde, som er civilforsvarets opgave.

I øvrigt vil jeg gerne lige knytte et par bemærkninger til nogle få af de foreslåede ændringer. Først om de forskellige arter af arbejde, militærnægterne efter forslaget skal kunne deltage i. Der er et par ting, jeg vil slå sammen. Som nyt stk. 2 til § 1 foreslås forskellige arter af arbejde, som militærnægtere kan deltage i, som f. eks. nationalmuseets arkæologiske udgravninger og internationalt hjælpearbejde. Det kan vel ikke nægtes, at hvis der blev givet adgang til det, ville det nok bidrage til at påvirke samvittighederne i den retning, at det måske kunne være interessant at deltage i den slags. En sådan fristelse vil jeg naturligvis ikke være med til at skabe.

Dernæst nævnes der forskellige andre produktive formål som f. eks. Hedeselskabet, statsskovvæsenet, landvindingsarbejde og arbejde for vandbygningsvæsenet. Her må vi imidlertid samtidig fastholde, at med det yderst ringe antal personer, det drejer sig om, melder der sig alligevel det praktiske spørgsmål, at der skal være nogen til at passe på dem, og derfor kan vi ikke